

ACHTENDERTIGSTE HOOFDSTUK

EXODUS 38 : 1 – 31

De Leer van de Naasteliefde en van het Geloof.

10773. De regering van de Heer in de hemelen en op aarde wordt de voorzienigheid genoemd; en omdat al het goede dat van de liefde is en al het ware dat van het geloof is, uit Hem is en in het geheel niets uit de mens, zo blijkt daaruit dat de Goddelijke voorzienigheid van de Heer is in alle en de afzonderlijke dingen die bevorderlijk zijn tot het heil van het menselijk geslacht.

Dit leert de Heer als volgt bij Johannes: *'Ik ben de Weg, de Waarheid en het Leven'*, (Johannes 14:6); en elders: *'Gelijkerwijs de rank geen vrucht kan dragen uit zichzelf, tenzij in de wijnstok zal gebleven zijn, aldus ook gij niet, tenzij gij in Mij zult gebleven zijn; zonder Mij kunt gij niet wat ook doen'*, (Johannes 15:4,5).

10774. Bovendien is de Goddelijke voorzienigheid van de Heer er ten aanzien van de meest afzonderlijke dingen van het leven van de mens, want er is niet dan één enige Bron van het leven, die de Heer is, uit Wie wij zijn, leven en handelen.

10775. Degenen die vanuit wereldse dingen over de Goddelijke voorzienigheid denken, maken daaruit de gevolgtrekking dat zij slechts universeel is en dat de afzonderlijke dingen bij en van de mens zijn; maar zij weten de verborgenheden van de hemel niet; zij besluiten immers alleen vanuit de liefden van zich en van de wereld en uit de wellusten ervan en daarom, wanneer zij zien dat de bozen tot ereposten worden verheven en schatten gewinnen meer dan de goeden en eveneens dat de bozen al naar hun kunstgrepen succes hebben, dan zeggen zij in hun hart, dat dit niet zou gebeuren indien de Goddelijke voorzienigheid er was in alle en de afzonderlijke dingen.

Maar dezen nemen niet in aanmerking dat de Goddelijke voorzienigheid niet datgene beoogt wat spoedig voorbijgaat en een einde heeft met het leven van de mens in de wereld, maar dat zij datgene beoogt wat tot in het eeuwige blijft, dus wat geen einde heeft en dat wat geen einde heeft, 'IS'; dat echter wat een einde heeft, dat 'IS' naar verhouding niet.

10776. Wie het naar behoren overweegt, kan weten dat voorrang en welgesteldheid in de wereld geen werkelijke Goddelijke zegeningen zijn, hoewel de mens ze uit zijn behagen zo noemt; zij gaan immers voorbij en eveneens verleiden zij velen en keren hen van de hemel af; maar dat het Leven in de hemel en de gelukzaligheid daar werkelijke zegeningen zijn, dit leert de Heer ook bij Lukas: *'Maakt u een schat die niet afneemt in de hemelen, waar de dief niet bijkomt, noch de mot verderft, waar immers uw schat is, daar zal ook uw hart zijn'*, (Lukas 12:33,34).

10777. Dat de bozen succes hebben al naar hun kunstgrepen, heeft als oorzaak dat het volgens de orde is dat eenieder vanuit de rede zal doen dat wat hij doet en eveneens vanuit het vrije; en daarom zou de mens, indien het niet aan hemzelf was overgelaten om te handelen volgens de rede vanuit het vrije en zo eveneens indien niet de kunstgrepen die daaruit zijn, succes hadden, geenszins geschikt kunnen worden om het eeuwige leven op te nemen.

Dit leven immers wordt ingeboezemd wanneer de mens in het vrije is en zijn rede wordt verlicht; want niemand kan tot het goede gedwongen worden, omdat alles wat gedwongen wordt niet aanleeft; het is immers niet van hemzelf.

Datgene wordt van de mens zelf, wat vanuit het vrije plaatsvindt, want vanuit het vrije vindt dat plaats wat vanuit de wil is en de wil is de mens zelf.

Indien de mens niet in het vrije werd gehouden, ook om het boze te doen, zou de Heer de mens niet in het goede kunnen voorzien.

10778. Het aan de mens overlaten vanuit het vrije ook het boze te doen, wordt toelaten genoemd.

10779. Tot de gelukkige dingen in de wereld geleid worden door kunstgrepen, schijnt de mens toe alsof dit plaatsvindt door eigen voorzichtigheid, maar toch begeleidt de Goddelijke voorzienigheid bij voortduur door toe te laten en door aanhoudend af te leiden van het boze. Maar geleid worden tot de gelukkige dingen van de hemel, daarover wordt geweten en doorvat dat het niet is vanuit de eigen voorzichtigheid, omdat het vanuit de Heer is en gebeurt vanuit Zijn Goddelijke voorzienigheid door te beschikken en door aanhoudend te leiden tot het goede.

10780. Dat dit zo is, kan de mens niet vatten uit het schijnsel van de natuur, want hieruit weet hij de wetten van de Goddelijke orde niet.

10781. Men moet weten dat er voorzienigheid en vooruitzien is; het is het goede waarin door de Heer wordt voorzien, maar het is het boze dat door de Heer wordt vooruitgezien; het ene zal er zijn met het andere, want dat wat uit de mens komt, is niet dan alleen het boze, maar dat wat vanuit de Heer komt, is niet dan alleen het goede.

EXODUS 38 : 1 – 31

1. En hij maakte het altaar van het brandoffer van houten van Sittim, vijf ellen zijn lengte en vijf ellen zijn breedte, vierkant en drie ellen zijn hoogte.

2. En hij maakte zijn hoornen op zijn vier hoeken; uit hetzelfde waren zijn vier hoornen; en hij overtrok het met brons.

3. En hij maakte alle vaten van het altaar, de potten en de schoffelen en de bekkens en de krauwelen en de tangen; al zijn vaten maakte hij van brons.

4. En hij maakte voor het altaar een rooster, een netwerk van brons, onder zijn omloop, van beneden tot zijn helft toe.

5. En hij goot vier ringen in de vier uiteinden van het rooster van brons, vatten voor de stangen.

6. En hij maakte de stangen van houten van Sittim; en hij overtrok ze met brons.

7. En hij deed de stangen in de ringen op de ribben van het altaar om dat te dragen daarin; holte van panelen maakte hij hetzelfde.

8. En hij maakte het wasvat van brons en zijn voetstuk van brons, in de aanblik van de bedienenden die bedienden aan de deur van de tent der samenkomst.

9. En hij maakte de voorhof aan de hoek van de middag zuidwaarts; de behangselen van de voorhof waren van getweernd fijn lijnwaad, honderd in de el.
10. Hun kolommen twintig en de voetstukken van deze twintig, van brons; de haken van de kolommen en haar banden van zilver.
11. En aan de hoek van het noorden honderd in de el, hun kolommen twintig en de voetstukken van deze twintig, van brons; de haken van de kolommen en haar banden van zilver.
12. En aan de hoek van de zee behangselen, vijftig in de el; hun kolommen tien en de voetstukken van deze tien; de haken van de kolommen en haar banden van zilver.
13. En aan de hoek van het oosten naar de opgang, vijftig in de el.
14. De behangselen vijftien el aan de schouder, hun kolommen drie en de voetstukken van deze drie.
15. En aan de andere schouder, aan deze en gene zijde, aan de poort van de voorhof behangselen van vijftien el, hun kolommen drie en de voetstukken van deze drie.
16. Alle behangselen van de voorhof rondom van getweernd fijn lijnwaad.
17. En hun voetstukken voor de kolommen van brons; de haken van de kolommen en de banden van deze van zilver en overdekt haar hoofden met zilver; en zij waren voorzien met banden van zilver, alle kolommen van de voorhof.
18. En het deksel van de poort van de voorhof van het werk van een borduurder, van hemelsblauw en purper en dubbelgedoopt scharlaken en getweernd fijn lijnwaad en vijftig el de lengte en de hoogte in de breedte vijf el, tegenover de behangselen van de voorhof.
19. En hun kolommen vier en de voetstukken van deze vier, van brons; haar haken van zilver; en haar hoofden en haar banden overdekt met zilver.
20. Alle pennen voor het habitakel en voor de voorhof rondom van brons.
21. Dit zijn de getelde dingen van het habitakel, van het habitakel der getuigenis, dat geteld was op de mond van Mozes, voor de bediening van de Levieten, door de hand van Ithamar, zoon van Aharon de priester.
22. En Bezaleël, zoon van Uri, zoon van Chur, van de stam van Juda, maakte alle dingen die Jehovah aan Mozes gebod.
23. En met hem Aholiab, zoon van Achisamach, van de stam van Dan, een werkmeester en een uitdenker en een borduurder in hemelsblauw en in purper en in dubbelgedoopt scharlaken en in fijn lijnwaad.
24. Al het goud gemaakt voor het werk in al het werk van het Heilige en het was het goud van het beweegoffer, negenentwintig talenten en zevenhonderddertig sikkels, in de sikkel van het Heilige.
25. En het zilver van de getelden van de gemeente honderd talenten en duizend en zevenhonderdvijfzeventig sikkels, in de sikkel van het Heilige.
26. Een didrachme voor het hoofd, de helft van een sikkel, in de sikkel van het Heilige, voor een elk die overging op de getelden, van de zoon van twintig jaren en daarboven, zeshonderdduizend en drieduizend en vijfhonderd en vijftig.
27. En het geschiedde, honderd talenten van zilver om te gieten de voetstukken van het Heilige en de voetstukken van de voorhang, honderd voetstukken voor honderd talenten, een talent voor een voetstuk.
28. En van de duizendzevenhonderdvijfzeventig maakte hij de haken voor de kolommen en hij overtrok haar hoofden en hij versierde ze met banden.
29. En het brons van het beweegoffer was zeventig talenten en tweeduizendvierhonderd sikkels.
30. En hij maakte daarmee de voetstukken van de deur van de tent der samenkomst en het altaar van brons en de rooster van brons die het had en alle vaten van het altaar.

31. En de voetstukken van de voorhof rondom en de voetstukken van de poort van de voorhof en alle pennen van het habitakel en alle pennen van de voorhof rondom.

INHOUD

10782. Omdat in dit hoofdstuk wordt gehandeld over het altaar van het brandoffer en over de voorhof van de tent der samenkomst en dezelfde dingen zijn beschreven evenzo in hoofdstuk 27 en daar zijn ontvouwd, worden daarom eveneens deze dingen zonder verdere ontvouwing ten aanzien van de innerlijke zin voorbijgegaan.

OVER DE ZESDE AARDBOL IN DE STERRENHEMEL

10783. Ik werd opnieuw tot een andere aardbol geleid, die buiten onze zonnewereld in het heelal was en dit eveneens door aanhoudende veranderingen van staat bijna twaalf uren lang. In gezelschap met mij waren verscheidene geesten en engelen van onze aarde, met wie ik onderweg sprak of tijdens die voortgang.

Ik werd nu eens schuin omhoog en dan weer schuin omlaag gevoerd, aanhoudend naar het zuiden.

Slechts in twee plaatsen zag ik geesten en in de ene sprak ik met hen.

10784. Onderweg of tijdens die voortgang werd het gegeven waar te nemen hoe onmetelijk de hemel van de Heer is die voor de engelen is; uit de onbewoonde gebieden immers werd het gegeven op te maken, dat deze zo onmetelijk waren, dat er verscheidene myriaden van aardbollen waren en op elke aardbol een even grote menigte van mensen als op onze aarde, er toch plaats voor hen zou zijn tot in het eeuwige en de hemel nooit zou worden gevuld.

Dit heb ik kunnen opmaken uit een vergelijking, gemaakt met de uitbreiding van de hemel die rondom onze aarde en daarvoor bestemd is.

10785. Toen de engelgeesten die van die aardbol waren, naderbij kwamen, spraken zij met ons en vroegen wie wij waren en wat wij wilden.

Wij zeiden dat we op reis waren en dat wij daarheen waren gevoerd en dat zij voor ons geen vrees hoefden te koesteren; zij vreesden immers dat wij tot degenen behoorden die hen verstoren ten aanzien van God, ten aanzien van het geloof en eendere dingen, met als oorzaak dat zij zich hadden verwijderd van diegenen die zich tot die streek van hun aardbol hadden begeven en hen schuwden zoveel zij maar konden.

Wij vroegen door welke dingen zij verstoord worden en zij antwoordden: door de idee van drie en door de idee van een Goddelijke zonder het Menselijke in God, terwijl zij toch weten en doorvatten dat God één is en dat Hij Mens is.

Het werd toen doorvat, dat degenen die hen verstoorde en wie zij ontvluchtten, van onze aarde waren en verder ook hieruit, dat er van onze aarde zijn die op die wijze rondzwerven in het andere leven, uit een drang tot en een verkwikking in reizen die zij in de wereld hadden aangenomen; op de andere aardbollen zijn er zulke reizen niet.

Daarop werd bevonden, dat het monniken waren, die uit drang de natiën te bekeren, op ons wereldrond hadden gereisd.

Daarom zeiden wij tot hen, dat zij er goed aan doen hen te ontvluchten, omdat het hun bedoeling niet is om te onderwijzen, maar om winst te maken en te heersen en dat zij zich eerst daarop toeleggen, door verschillende dingen, het gemoed te vangen, maar hen daarna zoals knechten aan zich te onderwerpen.

Bovendien dat zij daaraan goed doen niet te dulden dat hun idee ten aanzien van God door zulke geesten wordt verstoord.

10786. Verder zeiden zij dat zij hen ook daardoor verwarren dat zij beweren dat zij geloof moeten hebben en de dingen moeten geloven die zij zeggen en dat zij aan hen antwoorden, dat zij niet weten wat geloof is of wat geloven is, aangezien zij in zich doorvatten dat iets zo is; zij waren immers uit het hemels rijk van de Heer, waar allen vanuit de innerlijke doorvatting de waarheden weten, die bij ons van het geloof worden genoemd; zij zijn immers in verlichting uit de Heer, anders dan degenen die in het geestelijk rijk van de Heer zijn. Dat zij zodanig waren, werd ook te zien gegeven aan het vlammege waaruit hun ideeën zijn. Zij die uit het hemels rijk van de Heer zijn, zeggen wanneer er van waarheden sprake is, niet meer dan ja, ja of nee, nee en zullen nooit redeneren over die dingen of het al dan niet zo is; zij zijn het, van wie de Heer zegt: Uw rede zal zijn ja, ja, nee, nee, wat daarboven is, is uit het boze.

Vandaar is het, dat die geesten zeiden, dat zij niet weten wat geloof hebben of geloven is. Zij beschouwen dit, alsof iemand tot iemand anders zegt die met zijn ogen huizen of bomen ziet, zou zeggen dat hij geloof moet hebben of moet geloven dat het huizen en bomen zijn, terwijl hij toch helder ziet dat het zo is.

Zodanig zijn zij die uit het hemels rijk van de Heer zijn en zodanig waren deze engelgeesten. Wij zeiden tot hen, dat het er weinigen zijn op onze aarde die een innerlijke doorvatting hebben, met als oorzaak dat zij in hun jeugd waarheden aanleren, maar die niet doen.

De mens heeft immers een tweetal vermogens, die het verstand en de wil worden genoemd; degenen die de waarheden niet verder toelaten dan in het geheugen en daaruit in enige mate in het verstand en niet in het leven, dat wil zeggen, in de wil, zeggen, omdat zij niet in enige verlichting of in een innerlijk gezicht uit de Heer kunnen zijn, dat men die dingen moet geloven of dat men daarin geloof moet hebben en eveneens redeneren zij daarover of ze al dan niet waar zijn, ja zelfs willen zij ook niet dat ze met enig innerlijk gezicht of met het verstand worden doorvat.

Zij spreken zo, omdat de waarheden bij hen zonder het licht vanuit de hemel zijn en voor hen die zonder het licht vanuit de hemel zien, kunnen de valsheden als waarheden verschijnen en waarheden als valsheden.

Vandaar heeft zo'n grote blindheid daar verscheidenen bevangen, dat zij, hoewel de mens de waarheden niet doet of volgens die leeft, toch zeggen dat hij door het geloof-alleen kan worden gezaligd.

10787. Daarna spraken wij met hen over de Heer, over de liefde tot Hem, over de liefde jegens de naaste en over de wederverwekking; dat de Heer liefhebben is de geboden liefhebben die uit Hem zijn, dat wil zeggen, vanuit de liefde volgens die leven.

Dat de liefde jegens de naaste is de medeburger, het vaderland, de Kerk, het rijk van de Heer het goede willen en vandaar het goede doen, niet ter wille van zich om gezien te worden of om verdienste te hebben, maar vanuit de aandoening van het goede.

Ten aanzien van de wederverwekking, dat zij die door de Heer worden wederverwekt en de waarheden terstond in het leven binnenlaten, in de innerlijke doorvatting met betrekking tot die dingen komen, maar dat zij die de waarheden eerst opnemen in het geheugen en daarop in het verstand en tenslotte in de wil, degenen zijn die in het geloof zijn, want zij handelen vanuit het geloof, dat dan het geweten wordt genoemd.

Van deze dingen zeiden zij dat zij doorvatten dat dit zo is, dus ook wat het geloof is.

10788. Het vervolg over deze zesde aardbol in de sterrenhemel aan het einde van het volgende hoofdstuk.

Einde hoofdstuk 38